

[Anne Grete Holmsgård]

instans, men tværtimod et råd, der helt entydigt er domineret af erhvervslivet.

Monopolrådet får tre opgaver. For det første skal man forhåndscensurere, hvilke redegørelser der overhovedet bliver sat i værk; man skal godkende, om en redegørelse kan gå i gang. Den anden opgave, man får, er at være klageinstans. Det går så videre til monopolankenævnet, der er endnu mere ensidigt sammensat til fordel for det private erhvervsliv. Den tredje opgave, man får, er, at det skal være monopolrådet og ikke ministeren, der foretager eventuelle ændringer i regulativet. Hvad handler det så om? Ja, det handler i virkeligheden om, at man privatiserer en hidtil offentlig opgave. Man lægger den over til et organ, som er ensidigt domineret af erhvervslivet.

Jeg synes, man kan parallelisere denne situation fuldstændigt med lokalnævnene. Hvad sker der i lokalnævnene? Det er dér, borgerne kan klage over politiets adfærd. Og hvem skal behandle klagerne? Det skal bl.a. politiet selv. Det er fuldstændig det samme, der sker her: hvis man vil klage over en redegørelse om erhvervslivet, så er det erhvervslivet selv, der skal behandle den klage. Altså erhvervslivet skal bestemme, hvilke undersøgelser der skal laves. Hvis der alligevel kommer klager, så er det også dem, der skal tage stilling til, om klagerne er berettigede.

Det er selvfølgelig en fuldstændig absurd situation, og den har nogle klare konsekvenser. Den har en konsekvens i form af mindre åbenhed. Den har også den konsekvens, tror jeg, at hvis dette bliver gennemført, kan man om 3-4 år lige så godt nedlægge det kontor i monopoldirektoratet, der laver redegørelser, for så er de overhovedet ikke en pind værd, de er totalt værdiløse, der er ingen væsentlige oplysninger i dem, og så kan enhver se, at det er rent ressourcespild at have medarbejdere til at sidde og lave den slags undersøgelser. Det er der selvfølgelig ingen rimelighed i på nogen som helst måde.

Jeg har lige en bemærkning til det, den radikale ordfører sagde om at nedsætte et specialistudvalg til at kulegrave hele monopolloven. Det kunne måske være en god idé, men det kommer meget an på, hvad det er for et udvalg. Hvis det f.eks. var en ny trustkommission, synes jeg, det kunne være en glimrende idé, men det er i virkeligheden ikke det, dette handler om. Det handler om

nogle andre ting. Det handler om de redegørelser, som de radikale selv har været med til at styrke i 1979, og det er jo dem, der bliver gået til angreb på her. Derfor forstår jeg ikke, at den radikale ordfører er positiv over for denne lovændring, som den rent faktisk ser ud nu. Jeg fatter det ganske enkelt ikke.

Det andet, jeg ikke forstår, er, hvorfor industriministeren, der gang på gang har sagt, at han ikke ønsker nogen ændring af monopolloven, medmindre den kan foretages med et bredt flertal herinde, fremsætter et forslag, hvorom han på forhånd ved, at hvis det får flertal, så vil det være et uhyre spinkelt flertal. Det flertal er jo så spinkelt, som man overhovedet kan forestille sig. De eneste, der har sagt ja til det, er regeringens egne partier og det radikale venstre, der har sagt, at de var positive over for det. Alle andre har sagt nej eller sagt, at de var meget, meget skeptiske, inklusive fremskridtspartiet. Det er det snævrere tænkelige flertal, man overhovedet kan opnå. Det er fuldstændig i modstrid med, hvad industriministeren har sagt om monopolloven. Det kan godt være, at han mener, at dette ikke er en væsentlig ændring, men det er faktisk en meget væsentlig liberalisering, for der er kun ét område, hvor monopoldirektoratet byder på større brancheundersøgelser, og det er netop redegørelsesvirksomheden.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan takke for en positiv modtagelse fra et meget spinkelt flertal i folketinget – det har fru Anne Grete Holmsgård ganske ret i. Når jeg alligevel mener at måtte bruge dette flertal, så skyldes det, at situationen i dag vedrørende disse rapporter er uholdbar.

Det er ikke første gang, folketinget behandler denne sag. Vi havde en tilsvarende sag vedrørende discountrapporten. Da tillod jeg mig at fjerne de fortrolige og hemmelige oplysninger. Det ville folketinget ikke finde sig i. Folketinget har i øvrigt givet udtryk for, at det er betænkelig ved den beslutning, jeg har truffet vedrørende de to rapporter, som også er omtalt her i debatten. Ligegyldigt hvad jeg gør ved de rapporter eller bekendtgørelser, som kommer fra direktoratet, så er folketinget utilfreds, og det er ikke en holdbar retstilstand. Det kan man ikke byde erhvervslivet, og det kan man for så vidt heller